

Ministerie van Veiligheid en Justitie
t.a.v. de heer I. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Referentie: 11/00134
Contactpersoon: dhr. mr. A.J. Moerman, a.moerman@rijnstad.nl
Betreft: wetsvoorstel maximering incassokosten
Kamernr.: 32 418

Utrecht, 15 februari 2011

Geachte minister en Kamerleden,

Met belangstelling heeft de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden (LOSR, MOgroep W&MD) kennis genomen van het wetsvoorstel maximering incassokosten, de vragen van de verschillende fracties en de reactie daarop van de minister.

De LOSR vindt het wetsvoorstel zoals het er nu ligt grotendeels een goed voorstel. Het wetsvoorstel voorziet in een goed antwoord op de problemen zoals we in ons rapport 'Incassokosten, een bron van ergernis!' hebben signaleerd.

Zorg over incassokosten termijnbetalingen

De LOSR heeft echter nog wel een groot punt van zorg, namelijk de hoogte van de incassokosten bij termijnbetalingen. Volgens het huidige wetsvoorstel zou bij elke niet betaalde termijn het minimumbedrag van € 40 berekend mogen worden. Dit is een verslechtering ten opzichte van de huidige gangbare werkwijze.

In onze reactie op het ontwerp wetsvoorstel hebben we deze problematiek al aangekaart. De hoogte van de incassokosten was in het ontwerpbesluit afhankelijk gesteld van de hoogte van de vorderingen die gelijktijdig betaald worden. Over het gedeelte dat nog niet betaald wordt, mogen dan weer afzonderlijk incassokosten berekend worden. Deze regel werkt goed wanneer een percentage aan incassokosten berekend wordt. Er ontstaan echter nadelige effecten wanneer bij een maandelijkse aflossing telkens het minimumbedrag aan incassokosten ad. € 40,-- berekend wordt. Hieronder een voorbeeld ter verduidelijking:

Er is sprake van een achterstand van 6 termijnen van € 100,-- bij een energiebedrijf. Er mag dan het volgende aan incassokosten berekend worden:

- Bij betaling ineens: 15% van € 600 = € 90
- Bij aflossing € 100 per maand: 6 x € 40 = € 240

Om € 100 per maand op de hoofdsom te kunnen aflossen, moet dus € 140 per maand betaald worden.

Het wetsvoorstel is inmiddels met de nota van wijziging als volgt aangepast:

"6. Indien een aanmaning als bedoeld in lid 5 betrekking heeft op meer dan een vordering, worden de hoofdsommen van deze vorderingen voor de berekening van de vergoeding bij elkaar opgeteld."

Geen verbetering

Deze aanpassing is echter geen echte verbetering. Met de voorgestelde aanpassing wordt de hoogte van de incassokosten afhankelijk gesteld van de hoogte van de vorderingen waarvoor tegelijk de eerste aanmaning wordt verstuurd. Dit is eveneens nadelig als bij duurovereenkomsten een aantal termijnen niet betaald wordt. Deze termijnen zijn niet tegelijk opeisbaar, maar na elkaar. Dit zou betekenen dat telkens een minimumbedrag ad. € 40 berekend mag worden.

Dit is een enorme verslechtering ten opzichte van de huidige situatie, omdat dit tot stapeling van kosten leidt. Bovendien zal het voor de rechter, mocht het tot een procedure komen, vrij lastig worden na te gaan welke kosten mogen worden berekend.

Wetsvoorstel legitimeert niet geoorloofde werkwijze

In de huidige situatie zal de rechter van de schuldeiser eisen dat vorderingen worden samengevoegd. Een extreem voorbeeld uit de praktijk betreft een waterbedrijf dat elke maandtermijn afzonderlijk overdraagt aan een deurwaarderskantoor, waarbij vervolgens over elk dossier afzonderlijk kosten worden berekend. Er is een voorbeeld gesignaleerd waarbij voor elke termijn ad. € 45 een dossier is aangemaakt.

Uiteindelijk resulterend in 15 dossiers, met in ieder dossier het minimumbedrag ad. € 37 conform het rapport Voorwerk. Er is in totaal € 555 aan incassokosten berekend. Bij samenvoeging van de dossiers zou volgens het door rechters gehanteerde rapport Voorwerk II slechts € 150 berekend mogen worden. Deze werkwijze zal iedere rechter nu afstraffen. Het wetsvoorstel legitimeert echter deze werkwijze. Dat is zeer onwenselijk!

Nog ernstiger

Deze opeenstapeling van kosten als gevolg van dit wetsvoorstel is nog ernstiger nu:

- de incassokosten al berekend mogen worden wanneer na een aanmaning niet binnen 14 dagen betaald wordt;
- de incassokosten ook door de schuldeiser zelf in rekening mogen worden gebracht, m.a.w. het dossier hoeft niet overgedragen te worden aan een incassobureau of deurwaarder.

Conclusie

In de huidige praktijk is het de regel dat meerdere vorderingen waaronder termijnen voor de berekening van de incassokosten moeten worden samengevoegd. Deze regel wordt in de praktijk door zowel deurwaarders als incassobureaus doorgaans goed gehanteerd. Dit komt doordat:

- rechters het niet samenvoegen van vorderingen zullen afstraffen;
- deurwaarders op grond van art. 10 Verordening beroeps en gedragsregels geen onnodig kosten mogen maken.

Met dit wetsvoorstel wordt een in de praktijk goedwerkende regel afgeschaft, wat resulteert in een verslechtering voor de debiteur. De LOSR vraagt zich af: waarom?

Om te voorkomen dat de regeling nadelig werkt voor kleine termijnbetalingen en om te voorkomen dat de regeling wel erg ingewikkeld wordt is het volgens de LOSR belangrijk te bepalen dat bij meerdere achterstallige vorderingen en termijnen, deze voor de berekening van de incassokosten moeten worden samengevoegd.

Met vriendelijke groet,

Saskia Noorman - den Uyl
Voorzitter LOSR

André Moerman
Voorzitter signaleringscommissie LOSR